

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 476)

Vláda na své schůzi dne 10. června 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu zákona **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z následujících důvodů:

1. Vláda připomíná, že předložený návrh je obsahově totožný s návrhem, který byl předložen v tomto volebním období jako sněmovní tisk č. 110, k němuž vláda zaujala negativní stanovisko a který byl Poslaneckou sněmovnou zamítnut v 1. čtení. K tomu vláda dále uvádí, že si je vědoma potřeby upravit postavení státních zástupců, zejména s ohledem na posílení jejich nezávislosti. Takové změny však musí být promyšlené, koncepčně jednotné a vzájemně na sebe navazující, měly by být podrobeny široké odborné diskuzi a založeny na odborné právní analýze jejich dopadů. Z těchto důvodů programové prohlášení vlády obsahuje příslib předložit změny ve státním zastupitelství pro účinnější správu a posílení odpovědnosti státních zástupců. Ministerstvo spravedlnosti proto připravuje novelizaci zákona o státním zastupitelství, která bude vládě předložena v tomto roce a která bude představovat komplexní úpravu dotčené problematiky.
2. Předložený návrh se zabývá zejména otázkami vzniku a zániku funkce vedoucích státních zástupců, neřeší však už související otázky transparentního výběru těchto osob. Problematický je podle názoru vlády i stanovený předpoklad pro jmenování nejvyšším státním zástupcem spočívající v právní praxi v délce nejméně 10 let, ale bez bližšího profesního zaměření. Praktické zkušenosti s agendou státního zastupitelství jsou přitom pro výkon specifických oprávnění nejvyššího státního zástupce potřebné. Sporné je

rovněž zahrnutí Veřejného ochránce práv mezi kárné navrhovatele a úprava přechodných ustanovení, podle níž má k obměně všech vedoucích státních zástupců dojít pouze ve dvou vlnách, což by mohlo vzhledem k nemožnosti opětovného jmenování vést k paralýze v následném výběru nových vedoucích státních zástupců.

3. Návrh zákona podle názoru vlády pomíjí některé praktické problémy, kdy především mnohá okresní státní zastupitelství jsou co do počtu státních zástupců personálně nečetná a není tak jasné, zda by zde vůbec bylo možno dodržet všechny podmínky pro výkon funkce okresního státního zástupce, konkrétně zejména požadovanou délku praxe a zároveň neopakování výkonu funkce.